

สะเดา

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Azadirachta indica* A.Juss. var. *siamensis* Veleton

ชื่อสามัญ Siamese neem tree

ชื่อพื้นเมือง สะเดา (นครราชสีมา, ภาคกลาง); กะเดา (ภาคใต้); จะตัง (ส่วย); สะเลียม (ภาคเหนือ)

ชื่อวงศ์ MELIACEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น สะเดาเป็นไม้ต้นขนาดกลาง ผลัดใบ สูงประมาณ 15 เมตร เปลือกต้นสีเทาแตกเป็นร่องตามยาว ยอดอ่อนที่แตกใหม่มีสีน้ำตาลแดง

ใบ ใบเป็นใบประกอบแบบขนนก เรียงสลับ ใบย่อยรูปใบหอก ปลายสอบ โคนใบสองข้างไม่เท่ากัน ขอบใบหยักฟันเลื่อย

ดอก ดอกเป็นดอกช่อ ออกตามปลายกิ่ง ออกพร้อมใบอ่อน ดอกมีขนาดเล็ก สีเหลือง ออกดอกเดือนธันวาคม – กุมภาพันธ์

ผล ผลกลมแกมรี ผิวบาง มีเนื้อน้ำน้ำ ผลแก่สีเหลือง มี 1 เมล็ด ออกผลเดือนมีนาคม – เมษายน

แหล่งที่พบ ป่าเต็งรัง

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดจัด ขึ้นตามที่แห้งแล้ง ในดินแทบทุกชนิด

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ เดือนธันวาคม – มีนาคม (ออกดอก)

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ใบอ่อน และดอกอ่อน รับประทานสด ลวกรับประทานกับน้ำพริกปลาป่น น้ำปลาหวานใส่กุ้งเผา หรือเป็นผักกั้มกับลาบ น้ำตก

รส ขม มัน

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ด กิ่งตอน